

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Punctum Difficultatis I. Quid tenendum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

ficultas est, de causis extrinsecis, præcipue verò de efficienti, an ex eadem etiam materia, ignem B. tam ignis A. quam ignis C. producere possit.

Punctum Difficultatis I.

Quid tenendum?

DICENDUM est I. *Vnus idemque numero effectus, à pluribus solo numero distinctis causis, potest naturaliter produci, etiam in iisdem numero circumstantiis loci, temporis, &c.* Ita Scotistæ contra Thomistas, & ex nostris Suarez contra Vasquez, præcipue circa circumstantiam loci aliud sentientem.

PROBARI solet ex Scoto. Deus ante prævisum peccatum originale, elegit individuos homines ad gloriam, qui in illa serie non fuissent geniti ex reprobis, qui nunc nascuntur ex reprobis. Ergo tunc causari fuissent, per alias numero causas.

RESPONDERI potest. Negando consequentiam, quia esse reprobum vel electum, sunt valde extrinseca individualitati, nec mutant individuum, potestque idem individuum, non esse reprobatum in uno signo, & in posteriori signo, reprobatum.

PROBAT 2. Suarez. Causa æquivoca, cum contineat totam speciem suorum effectuum, potest naturaliter eundem numero effectum producere, quem univoca. Ergo duæ causæ possunt naturaliter eundem effectum producere.

RESPONDERI potest ad salvandam rationem, Causæ æquivocæ, sufficere, quod quoad speciem eosdem effectus producere possit, quos producit causa univoca, quamvis non eosdem numero.

PROBARI potest 3. à Pari. Quos causa secunda potest producere effectus, eosdem numero potest producere causa Prima. Ergo & quos potest producere similes numero una causa secunda, poterit & alia.

RESPONDERI potest. Disparitatem esse, quia nisi posset omnipotentia eosdem effectus producere, quos producant causæ secundæ, hoc ipso non esset omnipotentia, potest autem salvâ suâ essentiâ, una causa secunda, non producere, nisi similes numero effectus. *Hinc aliter:*

PROBATUR 4. Conclusio, per principium negativum; Non implicat contradictionem, ut duæ causæ, numero solo distinctos, cæteroqui potentes producere effectus, producant etiam eosdem numero, nec est ullum fundamentum, cur de facto causæ, quæ exstant non sint tales; ergo. Dicere autem quod sint ex natura sua ad hos non nisi numero effectus determinatæ, est id merè arbitrarium, & sine fundamento fictum, cum oppositum ostendat extensio ad similes numero effectus.

CONFIRMATUR de causis v. g. ejusdem speciei. Vera est hæc Modalis; Necesse est causas easdem specie, posse causare effectus eosdem specie; alias different specie illæ causæ. Si verà hæc Modalis, ergo erit necesse quoscunque posse causare, quia propositio Modalis universalis explicari potest per descensum distributivum, adeoque poterit verificari quod possit & hunc, & illum, & illum effectum producere, & sicut cum dico, necesse est, ut id quod est speciei humanæ, sit rationale, sequitur, de omnibus particularibus id verum esse; ita ut intra speciem humanam nullus sit, qui non sit rationalis; sic intra speciem causativitatis eandem, nullus erit, qui non sit causabilis à causa contenta, intra illam speciem.

PROBATUR 5. Instantiis Theologicis. Christus qui de facto est, vel poterat venire in mundum, & tamen non esse filius Beatissimæ præsentis, vel non poterat non esse filius illius, supposito quod venerit: Si poterat non esse. Ergo aliquis effectus idem numero, potest à diversis causis oriri; Si non poterat non esse mater illius; Ergo & hæc, non poterat non esse mater illius; nam ista sunt correlativa. Ergo ulterius non liberè in Matrem hic Christus elegit, nec liberè in Matrem prædestinata est, nec fecisset sibi in hoc Deus magna, qui potens est. Docetur item, quod antiqui Patres accelerationem Incarnationis meruerint; quod verum non esset, si non hic Christus, sed alius acceleratus fuisset; alius autem accelerari debuit, cum idem effectus non possit esse in diversis circumstantiis temporis, per oppositum sentientes.

CONFIRMATUR. Suppono meruisse Beatissimam, ut esset Mater Christi, suppono rursus non meruisse illam id, nisi ex meritis Christi, qui nunc est, quo posito, sic formatur argumentum. In illo priori, in quo Beatissima non erat merita, ut esset Mater Dei, erat hic Christus. Ergo esse hunc Christum, non est produci ab hac Matre gignente illum: Supponitur enim esse hic, ante istas causas. Antecedens probatur, quia vel merebatur Materitatem ex meritis hujus Christi, vel non ex meritis hujus Christi: Si ex meritis hujus Christi. Ergo hic erat Christus, & nondum pro illo signo ex hac Matre. Si non ex meritis hujus Christi. Ergo bona aliqua participantur ab hominibus, ab aliquo alio Christo, quam à præsentem.

INFERTUR etiam, vi hujus doctrinæ sequi, quod hic mundus non potuerit citius creari à Deo, & quod Deus hanc particulam Materiam, quæ est in Oriente, non potuerit ponere in Occidente, siquidem ly esse hoc numero, pendet ab iisdem circumstantiis.

RESPONDET I. Vasquez. Potuisse supponi Christum hunc, & postea Beatissimam mereri ut esset Mater; quia in illo priori, poterat ex

Bea.

Beatissima fumere corpus, sine eo quod esset Mater; ut Eva sumpsit corpus ex Adamo, quin Adamus fuerit parens Eva.

CONTRA. Vel idem erat Christus, qui nec dum supponebatur esse filius Beatissimæ, vel non idem: si idem, Ergo illum eundem esse, non pendet à causa, quæ est Mater, nec ab his circumstantiis, habebiturque intentum; Si non idem, ergo meritis aliis Christi, merita est Beatissima, ut esset Mater huius Christi.

RESPONDET 2. idem. In illo priori, ante meritum Beatissimæ supponebatur hic Christus, quia tamen liberè erat venturus, hinc Virgo & Maternitatem, & circumstantias merita est.

CONTRA. Christus liberè venturus ante illud meritum Beatissimæ, vel non erat hic, vel erat hic: si erat hic, Ergo ratio huius potest salvari sine hac causa; Si non erat hic Ergo non tenes responsionem. Deinde Christum hunc, esse hunc, non est quid liberum; ergo si hunc esse, pendet à circumstantiis, sicut huic Christo, non erat liberum, ut esset hic, ita nec erat liberum, ut penderet ab his circumstantiis; vel certè si erat ei liberum esse in his circumstantiis, stante hoc, quod hic esset, sequitur; quod Hunc esse, non pendeat à circumstantiis.

DICENDUM est 2. *Quod supposita Divina ordinatione, pro presenti rerum ordine, una causa, non possit producere effectus numero distinctos, alius causa.*

PROBATUR Conclusio. Divina ordinatio non potest non impleri, sed datur divina ordinatio determinans hos effectus huic causæ. Ergo hæc non potest non impleri, sed si una causa poneret effectus alius causæ, divina ordinatio non impleretur, ergo ponere una, alius effectus, non potest. Factam autem esse illam ordinationem. Probat. Tum quia. Cum hoc cadat sub dominium illius, & sub providentiam, non est ratio, cur non defacto ita ordinaret, fieretque alias aliquid, quod ut fiat, Deus non ordinaret. Tum quia indifferentia ad hos & illos effectus, necessariò per aliquod principium tolli debet; hoc autem aliud ostendi non potest, quam ipse Deus; in iisdem enim circumstantiis non repugnasset aliam numero entitatem poni. Tum quia, quamvis recurrere ad Deum, non sit Philosophicum, id verum est; si commodè ad causas secundas recurri possit. Et quia in aliis similibus tollendis indifferentiis, recurrimus ad Deum, cur non etiam in hac? Et certè ponamus causam A. ponamus effectus, B. C. D. ut prius ponatur effectus B. determinari non aliunde potest, quam ab ipso Deo, etiam supposito, quod nonnisi à causa A. produci possit. Ergo etiam ut potius ab hac causa, quam alia fiat, benè recurratur ad Deum. Per hoc tamen non negatur, quod causa seipsam ad effectum productivè determinet.

OBJICIUNTUR 1. Determinatio productionis huius individui provenit à causa producente.

Ergo causa producente, non potest esse indifferens ad producendos plures effectus, quos sub se habet.

RESPONDETUR. Determinatio productionis huius individui, materialiter provenit à causa, quia provenit determinatio quoad speciem à causa, ratio autem speciei, non distinguitur à ratione individui; sed non provenit hæc determinatio formaliter electivè, vel ordinativè.

OBJICIUNTUR 2. Paritates variae.

PRIMA Paritas est. Hæc numero actio, petit ita produci ab uno principio, ut non possit produci ab alio. Ergo nec effectus, qui per illam actionem producitur, potest ab alio principio produci, quia actionum distinctarum, distinctus est terminus.

RESPONDETUR. Quando dicitur, quod distinctarum actionum distinctus sit terminus, id principium eo sensu est verum; quod nunquam ponatur actio, quin ei respondeat terminus; non verò isto sensu; quod eundem terminum, diversæ actiones ponere non possint, vel quod ad mutationem actionis numericæ, semper sit necesse mutare terminos. Quare autem actio non possit produci, nisi ab hoc principio; possit autem effectus ab alio simili principio produci. Ratio est, quia actio est essentialis determinatio, ut hoc quidem agens sit; non potest ergo aliud agens determinare, nisi hoc, est enim modus illa actio, vel non sine modo, jam autem definitionem effectus non ingreditur, ut sit huius nonnisi agentis. Rursus, si vel semel concedatur, quod actio, quæ est modus, vel non sine modo, possit esse, & non esse huius, debeat per aliud determinari, ut sit huius; quod ipsum arguet, debere dari processum in infinitum, in determinationibus, quod non sequetur, si effectus ab alio simili principio producat. Arriaga disput. 9. Physica. Sect. 4. Subsect. 5. hanc disparitatem dat, quod effectus dependeat à causa, per aliam à se distinctam actionem, unde mutando actionem, potest jam ab hac, jam ab illa pendere causa; actio autem seipsa, & per suam essentiam dependet, ideo non potest ab hac alia pendere causa, alias mutaret suam essentiam.

SECUNDA Paritas est. Differentia specifica determinat certos specie effectus, ultra quos non potest producere alios effectus. Ergo differentia individualis determinabit certos numero effectus, quos, & non alios producere possit.

RESPONDETUR ex Pontio. Differentia specifica, sunt dissimilis naturæ, & ut plurimum inæqualis perfectionis, hinc non possunt extendi ad rationes omninò dissimiles; jam autem causæ solo numero distinctæ, non sunt dissimiles.